

Arrest

**nr. 340 601 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 31 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat C. DETHIER verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart over de Bengalese nationaliteit te beschikken, diende op 1 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 19 april 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 31 juli 2024 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 27 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart een 17 jaar oude Bengaal te zijn en soennitisch moslim te zijn. In Bangladesh woonde u steeds in het dorp Uttur Loghti, in het district Moulovi Bazar, in de provincie Sileth samen met uw ouders en zussen. U voltooide er het middelbaar onderwijs.

Uw vader was lid van de politieke partij Jamaat-e-Islami. Sinds 2014 heeft hij problemen met leden van de tegenpartij, Awami League. De leden wilden dat hij zich bij hun partij aansloot, waardoor de ze hem bedreigden en de winkel plunderden. Uw vader ging driemaal langs bij de politie om klacht in te dienen. De klachten werden nadien verscheurd door Awami League.

In 2022 stond er een grote cricketmatch op het programma waar u aan deelnam. Tijdens de match was u het echter oneens met de tegenpartij: zij zeiden dat u buiten stond toen u de bal raakte. U beweert het tegenovergestelde. Er ontstonden gevechten tussen de twee spelende ploegen. U werd geslagen op uw wenkbrauw en voet. De persoon die u aanviel bleek de zoon te zijn van de leider van de Awami League, de overheidspartij. Uiteindelijk kalmeerde de situatie en kon u naar huis gaan. U vertelde niets aan uw vader over het voorval.

Diezelfde avond kwamen 25 of 30 leden van Awami League naar uw huis, de partij waarmee uw vader al een conflict had. Ze dreigden ermee uw vader te vermoorden. U dreigden ze te kidnappen. Uw moeder kwam tussenbeide en werd geslagen. Uiteindelijk dropen ze af. U werd niet gevonden. Uw vader vertelde in het dorp over de bedreigingen die jullie ontvangen hadden.

Een week later kwamen 40 of 45 mensen bij uw thuis langs. U was niet aanwezig; u was cricket aan het spelen. De mensen waren boos en zeiden dat uw vader geruchten over hen verspreidde in het dorp. Uw moeder kwam opnieuw tussenbeide en werd geslagen met de loop van een geweer. Ze moest naar het ziekenhuis. U kreeg een telefoontje van een familielid om te zeggen dat u naar huis moest gaan. Thuis aangekomen was iedereen al weg.

U nam de taxi naar het ziekenhuis waar uw moeder verbleef. Daar werd besproken dat het beter was dat u weg zou gaan. U verliet het dorp.

Uw vader had een winkel. Op een dag in dezelfde maand als de vorige incidenten, werd deze aangevallen door leden van de overheidspartij. Er werd 9000 of 10000 euro gestolen uit de kassa. Uw vader besloot naar de politie te gaan om klacht in te dienen, maar de klacht werd niet geregistreerd; de overheidspartij had veel macht.

U trok intussen naar Sileth, een stad op anderhalf uur van uw dorp. U verbleef er zo'n 4 maanden, tot uw vertrek uit het land geregeld was.

U verliet Bangladesh aan het einde van mei 2023. U reisde naar India en nam er vluchten naar Dubai en Turkije. U maakte gebruik van een vals paspoort, maar dit werd in Turkije in beslaggenomen door de smokkelaar. Hierna reisde u over land verder. U kwam eerder aan in België, maar reisde nog door naar Frankrijk. Echter werd u er beroofd, waardoor u besloot terug te keren naar België. Op 29 februari 2024 kwam u hier aan. Op 1 maart 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Bangladesh vreest u ontvoerd te worden door leden van de overheidspartij.

Sinds uw vertrek uit het land is de winkel van uw vader overgenomen door de leden van Awami League. Uw moeder trok ook naar Dhaka omdat ze veel bedreigingen ontving. Sinds de verhuis gaat het beter.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw certificaat van geboorteregistratie neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 14 maart 2024 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

U slaagt er niet in uw identiteit op ontegensprekelijke wijze aan te tonen. U legt uw origineel certificaat van geboorteregistratie neer. Dient over dit document te worden benadrukt dat er in Bangladesh een hoge graad van corruptie heerst; allerlei documenten worden vervalst (zie blauwe map), waardoor de bewijswaarde van dit stuk uitermate gering is. Meer nog, blijkt uit het certificaat dat uw geboorte pas in februari 2024 geregistreerd werd. Dat u uw geboorte pas registreerde na aankomst in België, én dat uw ongeloofwaardig bevonden geboortedatum op het certificaat terug te vinden is, is tekenend voor de geloofwaardigheid van het stuk. Bovendien beschikt dit stuk niet over een foto, zodat u nogmaals niet kunt aantonen dat dit document over u zou handelen.

U laat na uw identiteit of nationaliteit ook maar op een manier te staven. U tracht het gebrek aan identiteitsdocumenten – identiteitskaart en paspoort – te vergoelijken door te stellen dat deze in Bangladesh pas uitgereikt worden wanneer iemand 18 jaar is (CGVS p. 5). Echter, daar supra bleek dat u zich jonger voordoet dat u effectief bent en u bij vertrek uit Bangladesh wel degelijk meerderjarig was, kan het CGVS geen geloof hechten aan de bewering dat u geen identiteitsdocumenten kreeg omwille van uw jonge leeftijd. Dient te worden geconcludeerd dat u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt, hetgeen nefast is voor uw algehele geloofwaardigheid.

Bij terugkeer naar Bangladesh vreest u ontvoerd te worden door de leden van de overheidspartij. Er kan omwille van onderstaande redenen geen geloof gehecht worden aan het asielrelaas waarop u uw terugkeervrees baseert.

Allereerst is uw kennis over de politieke partij – Jamaat-e-Islami – waar uw vader lid van was ontoereikend. Daar de politieke overtuiging van uw vader dé oorzaak is van al uw problemen, is het niet onredelijk te veronderstellen dat u hier wat meer basiskennis over hebt, al was u zelf geen lid. Zo slaagt u er niet in het logo van de partij bij de verkiezingen te noemen; u meent dat het om twee gekruiste zwaarden zou gaan (CGVS p. 8), maar blijkt uit toegevoegde informatie dat het om een weegschaal gaat. Ook de partijkleuren weet u niet te noemen; u meent dat u deze nog nooit gezien hebt (CGVS p. 8). Het CGVS kan geen geloof hechten aan deze bewering, daar het weinig aannemelijk is dat u, als zoon van een partijlid, de partijkleur nooit gezien zou hebben. U gevraagd naar de leider, geeft u niet de naam van de leider die al sinds 2019 aan de macht is, maar geeft u de naam van een eerdere ter dood veroordeelde leider. De politieke standpunten van de partij kan u niet geven; u werd gevraagd te vertellen waar Jamaat-e-Islami in verschildt ten opzichte van Awami League, maar u komt niet verder dan de andere partij oppervlakkig af te schilderen als slecht, gewelddadig en corrupt. Jamaat-e-Islami is dan weer goed en behulpzaam (CGVS p. 8).

U kan het CGVS niets vertellen over de functie die uw vader voor de partij uitoefende. U komt niet verder dan nietszeggend te stellen dat hij 'een werker' was voor de partij (CGVS p. 8). Uw vaders politieke lidmaatschap kan u daarenboven op geen enkele manier staven. Uw gebrekkige kennis, maakt dat de politieke overtuiging van uw vader niet aangenomen kan worden.

Hoe dan ook, uw vaders vermeende politieke activiteiten zorgen dat er al sinds 2014 problemen zijn tussen hem en leden van Awami League; hij werd bedreigd en de winkel werd geplunderd. U meent dat uw vader driemaal naar de politie ging om klacht in te dienen, maar dat dat de politie geen enkele klacht wou registreren (CGVS p. 9). Naast het feit dat dit een blote bewering betreft, verklaart u ook dat de leider van Awami League de klachten nadien ging verscheuren (CGVS p. 9), wat er wel op wijst dat de aanklachten effectief geregistreerd werden. Uw wijzigende verklaringen over de registratie van de klachten zijn ondermijnd voor uw geloofwaardigheid.

Wat er ook van zij, uw eigen problemen begonnen tijdens een cricketmatch in oktober 2022. U had een discussie met Shakil Ahmed, toevalligerwijs de zoon van iemand van Awami League, over het al dan niet buiten het veld staan (CGVS p. 5, 9-10). U meent gewond te zijn geraakt tijdens het incident en zou ter staving van uw verwoningen nog stukken overmaken (CGVS p. 10). Tot op heden mocht het CGVS niets ontvangen, waardoor u wederom vervalt in blote beweringen.

Na het incident op het cricketveld, kwamen tweemaal leden van Awami League bij uw thuis langs. Ze vielen binnen en waren op zoek naar u en uw vader. Toevalligerwijs was u tijdens beide aanvallen niet aanwezig: de eerste keer was u in uw kamer naar luide muziek aan het luisteren, de tweede keer was u cricket aan het spelen (CGVS p. 5-6). Dat u niet doorheeft dat 25-30 personen uw huis binnenvallen en er ruzie maken, simpelweg omdat u naar luide muziek aan het luisteren bent, doet de wenkbrauwen fronsen. Tijdens de tweede inval ging uw moeder tegen de mannen in, waardoor ze geslagen werd. Ze moest 2 dagen in het ziekenhuis doorbrengen. Wanneer u gevraagd wordt om de stukken van het ziekenhuis over te maken, krabbelt u terug en stelt u dat u het al vroeg aan uw moeder, maar dat uw vader zijn gsm niet goed kan gebruiken. U sluit uw zin af door uw verklaringen te wijzigen en te stellen dat uw vader eigenlijk geen gsm heeft (CGVS p. 10). Hoe dan ook, uw familie zou hulp van andere personen in het dorp kunnen vragen. Het uitblijven van de stukken maakt dat het CGVS ook geen geloof kan hechten aan de vermeende invallen in uw huis.

U heeft nadien nooit aanstalten gemaakt om klacht neer te leggen bij de politie. U verklaart dat u wel een klacht wou neerleggen, maar dat u wist dat de agenten Awami League zouden contacteren (CGVS p. 11). Dat u het nalaat een klacht in te dienen, simpelweg op basis van een vermoeden is allerminst ernstig te noemen. Dat de advocaten van de politieke partij van uw vader niets voor u zouden kunnen doen (CGVS p. 11), betreft een blote bewering.

Daar het CGVS geen geloof kan hechten aan de problemen voor uw vertrek, kan er ook geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die uw familieleden tot op heden zouden ondervinden.

De ongeloofwaardigheid van uw relaas wordt bevestigd door het feit dat u verklaart eigenlijk naar België gekomen te zijn voor een betere toekomst; u wil hier computerwetenschappen studeren. Daarenboven meent u ook dat u kan terugkeren naar Bangladesh, als de overheid er beter is, maar pas na uw studies (CGVS p. 7). Deze uitspraken versterken het vermoeden dat uw verhaal verzonnen is en suggereren dat er andere motieven ten grondslag liggen aan uw vertrek uit Bangladesh.

U legt wisselende verklaringen af over uw vertrek uit Bangladesh. Zo verklaarde u bij DVZ in oktober 2023 vertrokken te zijn (verklaring DVZ – vraag 33). Tijdens het persoonlijk onderhoud meent u echter dat het eind mei 2023 was. Hoe dan ook, u diende onderweg nooit een verzoek om internationale bescherming in en reisde naar België. Hier aangekomen maar besloot dan toch verder te reizen naar Frankrijk, om uiteindelijk toch terug te keren naar België. U koos finaal voor België omdat u van chocolade houdt (CGVS p. 7), hetgeen allerminst ernstig te noemen is. Het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw land en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

U brengt verder geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en tevens enig middel op de schending van:

- *Artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;*
- *Artikels 48/3 en 48/4 en volgenden van de wet van 15 december 1980;*
- *De motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980;*
- *Het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen);*
- *Beoordelingsfout”.*

3.2. Verzoeker vangt zijn betoog aan met een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing en enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de inhoud van een aantal van de door hem aangevoerde bepalingen en beginselen. Vervolgens gaat verzoeker in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Hij geeft aan vervolging te vrezen omwille van een politieke overtuiging die hem wordt toegeschreven op basis van de politieke activiteiten van zijn vader. Hij somt de door hem aangehaalde elementen op, stelt te voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/3, § 4, c) van de Vreemdelingenwet en wijst erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij geprobeerd heeft *“interne beschermingsmaatregelen (...) te activeren, maar zonder succes.”*

3.2. Waar in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker zich ten onrechte als minderjarige voordoet, betoogt verzoeker het volgende:

“ De raadvrouw van verzoeker heeft aan het einde van het persoonlijke onderhoud gewezen op bepaalde elementen die in overweging moeten worden genomen.

De leeftijdstesten zijn namelijk een beslissing van de voogdijdienst en binden het CGVS niet in zijn beoordeling.

Bovendien heeft de raadvrouw van verzoeker tijdens het persoonlijke onderhoud bepaalde gedragingen bij verzoeker waargenomen die weinig twijfel laten over zijn jonge leeftijd: (...)

Daarom moeten deze elementen in overweging worden genomen.

Het volledig verwerpen van het asielrelaas op basis van dit motief zou een buitensporige strengheid zijn.

Zoals vermeld in het UNHCR-rapport "Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems" 1 (Stuk 3, p. 45) :

“(…)”

Vrije vertaling : “(…)”.

Door geen rekening te houden met de werkelijke houding van verzoeker en door te beschouwen dat de door de leeftijdstest aangegeven leeftijd afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas, schendt verwerende partij haar samenwerkingsplicht. Zij had immers feitelijk moeten analyseren hoe verzoeker zich uitdrukt en gedraagt om een gefundeerde beoordeling van zijn jonge leeftijd te maken.”

3.3. Verzoeker wijst er vervolgens op dat hij heeft meegewerkt en tijdens zijn persoonlijk onderhoud veel informatie heeft verstrekt over zijn identiteit, geboortedatum, herkomstplaatsen en de locatie van zijn ouders op dit moment heeft aangegeven, zodat het moeilijk lijkt zijn houding, ondanks het ontbreken van identiteitsdocumenten, als een *“verhulling”* te beschouwen. Hij wijst naar het rapport van UNHCR *“Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems”* van mei 2023 waarin verduidelijk wordt dat, hoewel

sommige elementen twijfels kunnen wekken bij de beslissingsnemer, er rekening moet worden gehouden met de volledige verklaringen van de verzoeker. Verzoeker betoogt dat het feit dat zijn geboorteakte na zijn aankomst in België werd aangevraagd geen reden is om de echtheid ervan te betwijfelen, aangezien uittreksels van akten op elk moment door een administratie kunnen worden afgegeven, en het niet ondenkbaar is dat een familielid van verzoeker deze aanvraag heeft ingediend. Verzoeker merkt voorts op dat de verwerende partij in haar motivering, behalve algemene overwegingen over documentvervalsing in Bangladesh, of het feit dat de geboortedatum niet overeenkomt met de leeftijdstest, niet voldoende duidelijk maakt welke objectieve redenen haar ertoe brengen te concluderen dat het hier om valse documenten gaat. In de bestreden beslissing wordt verder niets gezegd over de samenstelling van het document zelf. Daarom lijkt het ongeldig verklaren van dit document meer op een veronderstelling dan op een zekerheid, aldus verzoeker.

3.4. Verzoeker betwist de beoordeling van het CGVS omtrent de geloofwaardigheid van de politieke affiliatie van zijn vader. Hij wijst erop dat het CGVS zijn verklaringen ongeloofwaardig acht wegens een vermeend gebrek aan kennis over de partij van zijn vader, met name wat betreft de partijkleuren, de naam van de leider sinds 2019 en de belangrijkste politieke standpunten, en omdat hij geen bewijs zou hebben geleverd van de politieke overtuigingen van zijn vader. Verzoeker benadrukt dat hij zelf heeft verklaard niet in politiek geïnteresseerd te zijn en dat niet hij, maar zijn familieleden betrokken waren in de politiek. Hij stelt dat hiermee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van zijn politieke kennis. Volgens verzoeker blijkt evenwel dat hij, ondanks zijn *“laag niveau van politiek bewustzijn”*, de naam van de partij waarvoor zijn vader actief was kon noemen, alsook verschillende namen van belangrijke personen van de partij. Hij wijst erop dat zijn verklaringen worden bevestigd door het EUAA-rapport *“Country of Origin Information: Bangladesh Country Focus”* van 11 juli 2024, waaruit blijkt dat Jamaat-e-Islami een belangrijke partij is, dat verschillende leiders tussen 2013 en 2016 werden veroordeeld en geëxecuteerd, dat de partij daarna actief is gebleven, zij het in mindere mate, en in 2023 voor het eerst in tien jaar een grote protestactie organiseerde. Verzoeker stelt dat dit verklaart waarom hij verwijst naar politieke figuren die reeds langer geleden actief waren. Hij wijst naar zijn verklaringen waarbij hij de Awami League als corrupt omschrijft, en citeert vervolgens uit een persbericht van het OHCHR van 12 februari 2025, waaruit blijkt dat de voormalige regering, veiligheidsdiensten en elementen verbonden aan de Awami League systematisch ernstige mensenrechtenschendingen pleegden tijdens studentenprotesten van 2024. Hij stelt dat deze elementen aantonen dat hij, ondanks zijn apolitek profiel, volledig op de hoogte is van de situatie in zijn land. Verzoeker vervolgt dat hij de missie van de partij waartoe zijn vader behoorde heeft kunnen toelichten, en zonder aarzelen de naam heeft genoemd van de politieke persoonlijkheid waarmee zijn vader problemen had. Volgens verzoeker zijn de onnauwkeurigheden in zijn verklaringen te wijten aan feit dat hij geen politiek profiel had en zijn kennis afkomstig is uit familiegesprekken uit zijn jeugd en adolescentie. Hij besluit dat de verwerende partij in haar beoordeling een buitensporige strengheid aan de dag heeft gelegd.

3.5. Met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker nagelaten heeft een klacht in te dienen, stelt verzoeker dat het indienen van een klacht gepaard gaat met politieke moeilijkheden en dat er rekening moet worden gehouden met de werking van de politie in Bangladesh en het gebrek aan vertrouwen dat deze bij de bevolking opwekt. Onder verwijzing naar het eerder aangehaalde EUAA-rapport voert verzoeker aan dat politiediensten smeergeld vragen om een klacht te registreren. Verzoeker besluit dat het onder deze omstandigheden moeilijk is om te stellen dat hij toegang had tot een effectieve bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

3.6. Daar waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker de inval in zijn ouderlijke woning niet zou hebben opgemerkt, meent verzoeker dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn gedetailleerde verklaringen. Hij preciseert dat hij weliswaar naar muziek luisterde, maar dat zijn kamer zich bevond in een ander, nog in aanbouw zijnde huis, op enige afstand van de gezinswoning, hetgeen volgens hem een wezenlijk verschil maakt voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Volgens verzoeker is de motivering van de verwerende partij op dit punt niet gebaseerd op het geheel van zijn verklaringen. Hij verwijst in dit verband andermaal naar het UNHCR-rapport *“Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems”*. Verzoeker benadrukt voorts dat de verwerende partij zich niet mag baseren op één element dat haar onwaarschijnlijk voorkomt, maar dit element dient te beoordelen in samenhang met het geheel van zijn verklaringen, overeenkomstig de samenwerkingsplicht zoals vervat in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker betwist de beoordeling van de verwerende partij omtrent de redenen voor het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij voert aan dat de verwerende partij vermoedt dat er andere motieven aan zijn reis ten grondslag liggen, omdat hij heeft verklaard op zoek te zijn naar een betere toekomst in België, en dat het feit dat hij niet eerder asiel in Europa heeft aangevraagd volgens haar de geloofwaardigheid van zijn vrees ondermijnt en zijn motieven niet ernstig zouden zijn. Verzoeker stelt daartegenover dat hij heeft verklaard naar Bangladesh te kunnen terugkeren indien de situatie er zou verbeteren, hetgeen volgens hem aantoont dat zijn aanvraag verband houdt met de actuele omstandigheden in zijn land van herkomst. Hij verwijst naar zijn verklaringen dat de situatie verergerd is, dat hij bij ontdekking

zou worden neergeschoten en dat er reeds studenten slachtoffer zijn geworden van geweld. Hij vervolgt dat zijn verklaringen worden ondersteund door recente landeninformatie. Hij verwijst daarbij naar een bericht op de website van Amnesty International van 31 juli 2024 dat de repressie van de studentenprotesten belicht en het eerder door hem aangehaalde persbericht van OHCHR van 12 februari 2025. Volgens verzoeker tonen de omvang van het geweld en het feit dat zowel studenten als kinderen hierdoor getroffen werden de actualiteit van zijn vrees aan. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat hij, ondanks zijn apolitieke profiel, volledig op de hoogte is van de toestand in zijn land van herkomst.

3.8. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over zijn vertrekdatum uit zijn land van herkomst, wijst verzoeker erop dat hij verklaard heeft dat hij in mei of juni 2023 uit Bangladesh vertrok, maar dat hij Turkije pas in oktober 2023 bereikte en dat zijn volledige reis ongeveer acht maanden duurde. Verzoeker benadrukt dat de opgegeven data, hoewel benaderend, overeenstemmen met de duur van zijn reis tot aan zijn aankomst in België op 29 februari 2024. Volgens verzoeker is het overdreven om op basis van deze benaderende data een weigering van internationale bescherming te steunen, temeer daar hij jong is en *“de indruk heeft gegeven van de tijd die hij onderweg was”*.

3.9. In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij zet hierbij het volgende uiteen:

“Artikel 48/4 stelt de voorwaarden vast voor het verlenen van subsidiaire bescherming.

Verzoeker, als familielid van de politieke oppositie en gezien zijn jonge leeftijd en "studenten" profiel, kan zeker betrokken raken bij massa-bewegingen, arrestaties en willekeurige geweldsuitoefeningen, zoals beschreven in deze aanvraag, vooral gezien de recente protesten van 2024, die worden gerapporteerd in het eerder genoemde Amnesty International-rapport (Stuk 6) evenals in de nota van het Hoog Commissariaat voor de Mensenrechten van 12 februari 2025 (Stuk 5).

De extreem gewelddadige en arbitraire werking van de staatsapparaten vereist dat de situatie van verzoeker en zijn aanvraag voor internationale bescherming met de grootste zorgvuldigheid wordt beoordeeld.

Dit houdt een reëel risico in voor zijn leven of andere onmenselijke of vernederende behandelingen, in de zin van artikel 48/4 § 2 a) en b).”

3.10. In hoofdorde vraagt verzoeker dat hij erkend wordt als vluchteling, in ondergeschikte orde dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

3.11. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd

4. Beoordeling van het beroep

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de vaststellingen of motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond

4.3. In de mate dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, haalt hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4.1. Verzoeker verklaart de Bengalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Uttur Loghti, in het district Moulovi Bazar, gelegen in de provincie Sylhet. Hij verklaart dat zijn vader lid is van de politieke partij Jamaat-e-Islami en sinds 2014 problemen kende met leden van de Awami League, die hem onder druk zouden hebben gezet om van partij te veranderen, hem zouden hebben bedreigd en zijn winkel zouden hebben geplunderd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 31 juli 2024 (hierna: NPO CGVS), p. 9). Volgens verzoeker ging zijn vader hierover meermaals klacht indienen bij de politie, maar zouden deze klachten door tussenkomst van de Awami League zijn verscheurd (NPO CGVS, p. 9). In oktober 2022 raakte verzoeker betrokken bij een conflict tijdens een cricketwedstrijd met de zoon van een leider van de Awami League, waarbij hij gewond zou zijn geraakt. Diezelfde avond zouden een twintigtal tot dertigtal leden van de Awami League naar de woning van verzoekers familie zijn gekomen, waarbij zij dreigden zijn vader te doden en verzoeker te ontvoeren en zijn moeder zou geslagen zijn. Een week later zouden opnieuw een veertigtal personen naar de woning zijn gekomen, waarbij zijn moeder andermaal werd geslagen en in het ziekenhuis moest worden opgenomen. In dezelfde periode zou de winkel van zijn vader zijn aangevallen door leden van de Awami League en zou er geld uit de kassa zijn gestolen. Verzoekers vader wendde zich nogmaals tot de politie, maar zijn klacht werd niet geregistreerd. Na deze gebeurtenissen verliet verzoeker zijn dorp en verbleef hij gedurende ongeveer vier maanden in de stad Sylhet (NPO CGVS, p. 5-6). Eind mei 2023 verliet hij Bangladesh, waarbij hij verklaart gebruik te hebben gemaakt van een vals paspoort dat in Turkije in beslag werd genomen door de smokkelaar. Verzoeker kwam aan in België, reisde vervolgens door naar Frankrijk, maar keerde nadat hij er beroofd werd terug naar België (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, p. 12; NPO CGVS, p. 7). Op 1 maart 2024 diende hij in België een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker stelt dat sinds zijn vertrek de winkel van zijn vader werd overgenomen door leden van de Awami League en dat zijn moeder naar Dhaka verhuisde wegens verdere bedreigingen (NPO CGVS, p. 6 en p. 10). Bij terugkeer naar Bangladesh vreest hij te worden ontvoerd door leden van de Awami League (NPO CGVS, p. 7).

4.4.2. Na een grondige lezing van het rechtsplegingsdossier, dient in navolging van de commissaris-generaal te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas omdat (i) verzoekers algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondermijnd doordat uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 14 maart 2024 blijkt dat hij zich onterecht als minderjarige voordeed; (ii) verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet op afdoende wijze staaft, nu (a) het neergelegde certificaat van geboorteregistratie pas werd opgemaakt nadat verzoeker in België was aangekomen, geen foto bevat en een geringe bewijswaarde heeft gelet op de vastgestelde corruptie in Bangladesh, en (b) zijn verklaring dat hij geen identiteitsdocumenten kon verkrijgen omdat deze pas worden uitgereikt vanaf 18 jaar, niet kan worden gevolgd gelet op de vastgestelde meerderjarigheid, zodat hij geen duidelijk zicht geeft op wie hij is en waar hij vandaan komt; (iii) geen geloof kan worden gehecht aan het beweerde politieke profiel van zijn vader als lid van Jamaat-e-Islami, nu verzoekers kennis over deze politieke partij ontoereikend is, hij niets kan vertellen over de functie die zijn vader voor de partij uitoefende, en hij de politieke activiteiten van zijn vader op geen enkele wijze staaft; (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de registratie van de klachten die zijn vader had ingediend; (v) verzoekers verklaringen over zijn eigen problemen naar

aanleiding van het incident tijdens een cricketwedstrijd in oktober 2022 niet overtuigen, daar (a) hij zijn verwondingen niet staft ondanks de belofte stukken voor te leggen, (b) zijn relaas over de twee invallen in de woning weinig plausibel wordt geacht, en (c) hij geen bevredigende verklaring kan geven voor het niet kunnen voorleggen van stukken die de ziekenhuisopname van zijn moeder kunnen staven; (vi) verzoeker geen poging ondernam om bescherming te verkrijgen van de autoriteiten, en hij zijn nalatig handelen verantwoordt op basis van een vermoeden over mogelijke contacten tussen verzoekers politie en Awami League, hetgeen als onvoldoende ernstig wordt beschouwd; (vii) de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaas wordt bevestigd door verzoekers eigen verklaringen dat hij in wezen naar België kwam voor een betere toekomst en om te studeren, en dat hij na zijn studies naar Bangladesh zou kunnen terugkeren indien de overheid er beter is, hetgeen suggereert dat er andere motieven aan de grondslag liggen van verzoekers vertrek uit Bangladesh; (viii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het tijdstip van zijn vertrek uit Bangladesh, en (ix) onderweg meerdere Europese landen doorkruiste doch geen verzoek om internationale bescherming indiende, wat een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel, zoals blijkt uit wat volgt, in gebreke blijft.

4.4.3. Wat betreft de vaststellingen inzake verzoekers leeftijd, wijst de Raad erop dat de Dienst Voogdij van de FOD Justitie (hierna: de Dienst Voogdij) op 6 maart 2024 een leeftijdsonderzoek heeft verricht, waarbij verzoeker 20,8 jaar oud werd geschat, met een standaarddeviatie van 1,7 jaar, zodat dient vastgesteld te worden dat verzoeker op deze datum minstens 19,2 jaar oud was (AD, stuk 7, Inventaris + stukken DVZ, beslissing Dienst Voogdij d.d. 14 maart 2024). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek op 1 maart 2024 alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt zelfs een verschil van minstens 3 jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn beweerde geboortedatum en zijn minimumleeftijd vastgesteld op basis van het leeftijdsonderzoek.

Waar verzoeker kritiek uit op de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot het leeftijdsonderzoek uitgevoerd door de Dienst Voogdij en hierbij stelt dat het CGVS niet gebonden zou zijn door de bevindingen van de Dienst Voogdij, herinnert de Raad eraan dat administratieve rechtshandelingen bekleed zijn met het "*privilege du préalable*" en dat zij worden geacht met de wet overeen te stemmen zolang zij niet vernietigd of ingetrokken werden. *In casu* werd de beslissing van de Dienst Voogdij niet vernietigd of ingetrokken, noch blijkt dat er tegen deze beslissing beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Er kan dus worden geconcludeerd dat de leeftijdsbepaling van de verzoekende partij door de Dienst Voogdij in overeenstemming is met de wet en definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. Bijgevolg staat de beslissing van de Dienst Voogdij inzake verzoekers leeftijdsbepaling zowel ten aanzien van het CGVS als ten aanzien van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast.

Dat verzoeker zich onterecht als minderjarige voordeed, zoals omstandig uiteengezet in de bestreden beslissing, vormt bovendien wel degelijk een element dat afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker pretendeert, vormt deze vaststelling niet de enige reden voor het ongeloofwaardig bevinden van zijn asielaas. Verzoeker gaat er in zijn betoog duidelijk aan voorbij dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen, gecombineerd met verzoekers gebrek aan kennis over de politieke partij Jamaat-e-Islami en de ontstentenis van elk begin van bewijs ter staving van zijn asielaas, op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde vervolgingsfeiten

4.4.4. De Raad wijst er vervolgens op dat de asielinstanties overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet van een verzoeker om internationale bescherming verklaringen en waar mogelijk documenten mogen verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. De Raad onderstreept dat het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, zonder hiervoor een afdoende verklaring te geven, overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij.

In de bestreden beslissing concludeert de verwerende partij terecht dat verzoeker nalaat enig begin van bewijs van zijn identiteit of nationaliteit voor te leggen en hier geen plausibele verklaring voor kan geven. De commissaris-generaal merkt in dit verband terdege: "*U slaagt er niet in uw identiteit op ontegensprekelijke wijze aan te tonen. U legt uw origineel certificaat van geboorteregistratie neer. Dient over dit document te*

worden benadrukt dat er in Bangladesh een hoge graad van corruptie heerst; allerlei documenten worden vervalst (zie blauwe map), waardoor de bewijswaarde van dit stuk uitermate gering is. Meer nog, blijkt uit het certificaat dat uw geboorte pas in februari 2024 geregistreerd werd. Dat u uw geboorte pas registreerde na aankomst in België, én dat uw ongeloofwaardig bevonden geboortedatum op het certificaat terug te vinden is, is tekenend voor de geloofwaardigheid van het stuk. Bovendien beschikt dit stuk niet over een foto, zodat u nogmaals niet kunt aantonen dat dit document over u zou handelen. U laat na uw identiteit of nationaliteit ook maar op een manier te staven. U tracht het gebrek aan identiteitsdocumenten – identiteitskaart en paspoort – te vergoelijken door te stellen dat deze in Bangladesh pas uitgereikt worden wanneer iemand 18 jaar is (CGVS p. 5). Echter, daar supra bleek dat u zich jonger voordoet dat u effectief bent en u bij vertrek uit Bangladesh wel degelijk meerderjarig was, kan het CGVS geen geloof hechten aan de bewering dat u geen identiteitsdocumenten kreeg omwille van uw jonge leeftijd. Dient te worden geconcludeerd dat u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt, hetgeen nefast is voor uw algehele geloofwaardigheid.”

Uit de argumentatie in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker er ten onrechte vanuit gaat dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De Raad herinnert er evenwel aan dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde kan weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat *in casu* het geval is zoals blijkt uit de pertinente motivering van de bestreden beslissing. Dienaangaande verwijst de commissaris-generaal vooreerst naar de landeninformatie vervat in het administratief dossier (AD, stuk 6, Landeninformatie, nr. 1, COI Focus Bangladesh “*Corruptie en documentenfraude*” van 12 februari 2021, update), waaruit blijkt dat aan Bengaalse documenten slechts een relatieve bewijswaarde kan worden toegekend, nu uit deze informatie blijkt dat omkoping en documentenfraude een wijd verspreid gegeven zijn in Bangladesh, en dat ook de publieke sector er wordt gekenmerkt door een aanzienlijke mate van corruptie. De omkoopbaarheid en de gebrekkige professionele deontologie van tal van openbare functionarissen hebben onder meer tot gevolg dat de objectiviteit en betrouwbaarheid van door Bengaalse overheidsinstanties afgeleverde documenten niet steeds gegarandeerd is. Dit impliceert niet dat alle documenten vervalst zijn, doch wel dat het mogelijk is om allerhande documenten te bekomen zonder dat de inhoud ervan noodzakelijk de werkelijkheid weerspiegelt. Het CGVS heeft de door verzoeker neergelegde stukken dan ook terecht beoordeeld in samenhang met diens verklaringen omtrent zijn identiteit.

Aangezien het door verzoeker voorgelegde certificaat van geboorteregistratie dezelfde geboortedatum vermeldt als deze die verzoeker bij zijn binnenkomst heeft opgegeven, terwijl de Dienst Voogdij reeds heeft vastgesteld dat verzoeker zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan, versterkt dit gegeven de twijfel omtrent de bewijswaarde ervan. Dat het certificaat geen enkel objectief element bevat, zoals een pasfoto van verzoeker, vingerafdrukken of andere biometrische gegevens, maakt bovendien dat niet kan worden vastgesteld dat verzoeker effectief de persoon is op wie het document betrekking heeft. Een dergelijk stuk vormt dan ook op zich geen bewijs van verzoekers identiteit.

Verzoeker kon bovendien geen bevredigende verklaring geven voor het ontbreken van een identiteitskaart en paspoort. Hij stelde immers dat dergelijke documenten in Bangladesh pas worden uitgereikt vanaf de leeftijd van achttien jaar, doch uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat hij zich jonger heeft voorgedaan dan hij in werkelijkheid was en dat hij bij zijn vertrek uit Bangladesh wel degelijk meerderjarig was. In die omstandigheden kon de commissaris-generaal dan ook op goede gronden besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij omwille van zijn jonge leeftijd geen identiteitsdocumenten kon verkrijgen. Aangezien verzoeker dit motief in zijn verzoekschrift ongemoeid laat, blijft deze vaststelling onverminderd overeind.

Nu verzoeker zijn certificaat van geboorteregistratie niet aanvult met enig ander identiteitsstuk en gelet op de informatie in het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat in Bangladesh op eenvoudige wijze documenten kunnen worden verkregen die wel aan de geldende vormvoorschriften beantwoorden maar inhoudelijk niet waarheidsgetrouw zijn, kan de Raad de identiteit van verzoeker niet als bewezen beschouwen enkel op basis van zijn verklaringen en een certificaat van geboorteregistratie waarvan niet is aangetoond dat het daadwerkelijk op hem betrekking heeft. Dat verzoeker stelt dat een familielid dit document zou hebben aangevraagd, doet hieraan geen afbreuk, te meer hij deze bewering niet met enig concreet element staft. Waar verzoeker zich nog beroept op het UNHCR-rapport “*Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems*”, volstaat het te benadrukken dat dit rapport weliswaar het belang van een globale beoordeling van de verklaringen onderstreept, doch geenszins uitsluit dat aan documenten bewijswaarde kan worden ontzegd wanneer zij, in het licht van de beschikbare landeninformatie en de vastgestelde ongeloofwaardige verklaringen aangaande verzoekers geboortedatum, onvoldoende betrouwbaar worden geacht. *In casu* heeft de commissaris-generaal de voorgelegde stukken wel degelijk beoordeeld in samenhang met verzoekers verklaringen, doch kon hij op goede gronden besluiten dat deze niet van aard zijn om verzoekers identiteit en nationaliteit te staven, hetgeen terecht als nefast wordt beschouwd voor zijn algehele geloofwaardigheid.

4.4.5. Daar waar verzoeker zijn gebrek aan kennis over de politieke partij Jamaat-e-Islami tracht te vergoelijken, wijst de Raad erop dat verzoekers asielrelaas in wezen is gebaseerd op de voorgehouden politieke overtuiging en activiteiten van zijn vader, die volgens zijn verklaringen dé oorzaak vormen van alle door hem aangehaalde problemen met de Awami League (NPO CGVS, p. 5-6 en p. 9). In de door verzoeker geschetste omstandigheden mag dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker over een minimale en elementaire kennis beschikt van de partij waarvan zijn vader lid was, zelfs indien hij zelf niet in politiek geïnteresseerd was. Verzoeker bleek evenwel niet in staat het correcte verkiezingslogo van de partij te benoemen, noch de partijkleuren te noemen. Evenmin kon hij de naam van actuele partijleider opgeven en verwees hij enkel naar een vroegere, ter dood veroordeelde leider. Ook over de politieke standpunten van Jamaat-e-Islami bleef verzoeker steken in oppervlakkige omschrijvingen, waarbij hij Awami League louter als slecht, gewelddadig en corrupt bestempelde en de Jamaat-e-Islami als goed en heel behulpzaam (NPO CGVS, p. 8).

De Raad kan verzoeker niet volgen waar hij betoogt dat de commissaris-generaal buitensporig streng zou zijn geweest in de beoordeling van zijn politieke kennis. De Raad benadrukt dat de vragen die verzoeker werden gesteld over Jamaat-e-Islami allerm minst ingewikkeld te noemen zijn, maar betrekking hadden op kernaspecten van deze partij, waarvan redelijkerwijze mag worden verwacht dat iemand die stelt de zoon te zijn van een actief partijlid, die verklaart dat zijn vader sinds 2014 door de Awami League wordt gevisieerd en die zijn vrees voor vervolging rechtstreeks koppelt aan het politieke engagement van zijn vader, deze kan beantwoorden. Dat verzoeker zelf geen politiek profiel heeft, dat zijn interesses elders lagen en dat zijn kennis naar eigen zeggen uitsluitend voortvloeit uit familiale gesprekken uit zijn jeugd en adolescentie, kan zijn manifeste onwetendheid omtrent elementaire kenmerken van de partij waarvan zijn vader lid zou zijn geweest geenszins verklaren. Evenmin kan dit het onvermogen van verzoeker om de functie van zijn vader binnen deze partij te preciseren, verantwoorden. Dit klemt des te meer nu het politiek engagement van zijn vader de kern vormt van verzoekers asielrelaas en verzoeker, hoewel hij blijkens zijn verklaringen wel nog in contact staat met zijn familieleden in Bangladesh (NPO CGVS, p. 4), geen enkel begin van bewijs van diens lidmaatschap heeft voorgelegd, noch een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van dergelijk bewijs.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker zichzelf weliswaar profileert als weinig geïnteresseerd in politiek, doch dit moeilijk te verzoenen valt met zijn verklaringen over zijn gebruik van sociale media. Verzoeker gaf immers aan dat zijn Facebookaccount niet langer actief is en dat hij er geen toegang meer toe heeft, omdat hij daar "*gevoelige foto's*" en "*artikels*" zou hebben geplaatst over de actuele situatie in Bangladesh (NPO CGVS, p. 7). Dergelijke verklaringen stroken bezwaarlijk met zijn stelling dat hij een apolitek profiel heeft en slechts zijdelings via zijn familie met politiek in aanraking kwam.

Het louter benadrukken dat verzoeker omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen noch aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Het feit dat verzoeker enerzijds in staat blijkt te zijn de naam van twee prominente personen binnen Jamaat-e-Islami en een voormalige leider te vermelden, doch anderzijds tekortschiet in het beantwoorden van elementaire basisvragen over deze partij, wijst er veeleer op dat de kennis waarvan verzoeker blijk geeft fragmentarisch is en is niet van aard om het beweerde politieke engagement van zijn vader aannemelijk te maken.

Verzoekers gebrek aan kennis betreft de kern van zijn asielrelaas en ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn bewering vervolgd te worden door de Awami League omwille van de politieke overtuiging van zijn vader. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn vader een actief lid is van de oppositiepartij Jamaat-e-Islami, is zijn vrees voor vervolging omwille van het politiek activisme van zijn vader evenmin aannemelijk.

4.5.6. Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker beweerde problemen in Bangladesh.

Verzoeker verklaarde immers dat tijdens de eerste inval van leden van de Awami League vijftientig tot dertig personen zijn ouderlijke woning binnendrongen, terwijl hij hiervan niets zou hebben opgemerkt omdat hij naar luide muziek luisterde. Hij preciseerde daarbij aanvankelijk niet dat hij zich in een afzonderlijke, nabijgelegen woning bevond, doch stelde integendeel dat hij "*diezelfde avond thuis*" was en zich in zijn kamer bevond (NPO CGVS 6). Pas nadien verduidelijkte hij dat deze kamer zich in een nieuw, nog in aanbouw zijnde huis bevond, een bewering die hij evenwel geenszins staft en die bovendien moeilijk te rijmen valt met zijn verklaring steeds in hetzelfde huis te hebben gewoond. (NPO CGVS, p. 4). Verzoekers betoog doet hoe dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat het weinig plausibel is dat verzoeker niets zou hebben waargenomen van een dergelijk grootschalig en gewelddadig incident, te meer uit zijn verklaringen blijkt dat deze nieuwe woning zich nabij de gezinswoning bevond (NPO CGVS, p. 10).

De Raad acht het eveneens weinig geloofwaardig dat de Awami League tweemaal met een grote groep personen zouden zijn langsgesproken om verzoeker te zoeken, en dit telkens op een ogenblik dat verzoeker

toevallig niet thuis was. Indien leden van de Awami League hem daadwerkelijk viseerden, zoals verzoeker voorhoudt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich zouden hebben vergewist van verzoekers aanwezigheid, dan wel zouden hebben teruggekeerd op een ogenblik waarop hij effectief aanwezig was. Dat zij tweemaal met tientallen personen zouden zijn opgedaagd zonder verzoeker aan te treffen, terwijl hij volgens zijn verklaringen in de onmiddellijke nabijheid van zijn ouderlijke woning verbleef, komt dan ook weinig aannemelijk voor.

In de bestreden beslissing wordt er tevens op gewezen dat verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt ter staving van de beweerde incidenten met de Awami League, terwijl dit redelijkerwijze van hem kon worden verwacht. Verzoeker verklaarde immers dat hij tijdens het incident op het cricketveld gewond raakte en dat hij ter staving hiervan nog stukken zou overmaken aan het CGVS (NPO CGVS, p. 10), hetgeen hij evenwel naliet te doen. Voorts wordt opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat zijn moeder na de tweede inval gedurende twee dagen in het ziekenhuis werd opgenomen, doch ook hiervan geen enkel bewijsstuk voorlegt. In dit verband wordt erop gewezen dat verzoeker, toen hem werd gevraagd de ziekenhuisstukken over te maken, zijn verklaringen wijzigde door eerst te stellen dat zijn vader zijn gsm niet goed kan gebruiken en vervolgens dat zijn vader geen gsm heeft (NPO CGVS, p. 10). Hoe dan ook had zijn familie, aldus de bestreden beslissing, de hulp van derden in het dorp kunnen inroepen om deze stukken over te maken. Het uitblijven van enig bewijs doet het CGVS besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde invallen in verzoekers woning. Verzoeker laat deze motieven van de bestreden beslissing geheel ongemoeid en slaagt er derhalve niet in de Raad hier anders over te doen denken.

Evenmin brengt verzoeker iets in tegen de vaststelling dat hij via verschillende Europese landen naar België is gereisd, doch dat hij in geen van die landen een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zoals de commissaris-generaal opmerkt. Verzoekers gedrag ondergraaft zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

De Raad treedt de commissaris-generaal tot slot bij daar waar zij vaststelt dat verzoekers verklaringen over een mogelijke terugkeer naar Bangladesh niet getuigen van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker verklaarde immers dat hij naar België kwam voor een betere toekomst, dat hij hier computerwetenschappen wil studeren en dat hij kan terugkeren naar Bangladesh indien “*de overheid er beter is*”, doch pas na het afronden van zijn studies (NPO CGVS, p. 7). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat zijn verklaringen moeten worden gelezen in het licht van de actuele situatie in Bangladesh, en meer bepaald van de repressie van de studentenprotesten in 2024, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker, die zijn land van herkomst reeds had verlaten vóór het uitbreken van deze protesten in juli 2024, niet aantoont dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging vanwege de Awami League.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de algemene situatie in Bangladesh, benadrukt de Raad nog dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in verzoekers land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoeker op bovenstaande wijze in gebreke blijft.

4.5.7. Voorgaande vaststellingen volstaan in het kader van de devolutieve werking van het beroep om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

4.5.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete op zijn persoon betrokken elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Bangladesh.

4.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan de Raad dienstig verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft en er thans niet naar kan terugkeren omwille van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Bangladesh zou hebben gekend.

4.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43). De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat Bangladesh betrokken is bij een internationaal gewapend conflict of dat de huidige situatie in zijn land van herkomst kan worden beschouwd als een binnenlands gewapend conflict. Bij gebrek aan een gewapend conflict is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

4.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Bengali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS